

Program lördag 14 april

- 13.00 Samtal mellan årets Ahlinstipendiat Majgull Axelsson och Susanne Holmlund, Mittmedia.
- 13.45 Valfärdens kulturarv - resan från Fattigsverige till modern välfärdsstat. Cecilia Dahlbäck, Mittuniversitetet
- 15.00 Utdelning av årets Lars Ahlinstipendium. Kultur- och fritidsnämndens ordförande Åsa Ulander delar ut stipendiet till Majgull Axelsson. Verksamhetschef Ingrid Nilsson överlämnar Ålsta folkhögskolas gåva. Musik: Mona Kontra, piano och Maria Garlöv Thorsell, flöjt.

Moderator: Ulla Näsman

Biljetter 100 kr genom Kulturmagasinet reception, 060-19 18 00, eller Entré Sundsvall, 060-15 54 00, entresundsvall.se.

Arr: Lars Ahlin-sällskapet och Sundsvalls stadsbibliotek.

SUNDSVALLS STADSBIOTEK
www.sundsvall.se/bibliotek

KULTURMAGASINET

LARS AHLIN STIPENDIUM

foto: Thron Ullberg

Majgull Axelsson

tilldelas 2018 års Lars Ahlin-stipendium för sin förmåga att med inlevelse och känsla skildra de som samhället gömt och glömt. Genom ett lyssnande författarskap skapa oförglömliga gestalter och lyfta moraliska dilemman med livslögnen som ett ofta återkommande tema. Hennes författarskap hävdar språkets och berättandets befriande kraft.

*Stipendiet har inrättats för att hedra ett stort och säreget författarskap.
Kultur- och fritidsnämnden, Sundsvalls kommun*

Majgull Axelsson

Majgull Axelsson föddes i Landskrona och växte upp i Nässjö. Hennes författarskap har en påtaglig bakgrund i hennes möten med samhällets svaga och förtryckta både i Sverige och utomlands. Reportageboken *Våra minsta bröder* (1986), som handlar om barnarbete i tredje världen, följdes några år senare av *Rosario är död* (1989), en mycket stark dokumentärroman om barnprostitution på Filippinerna. Ett par år senare kom *Dom dödar oss* (1991), en reportagebok om gatubarn i Latinamerika.

Solidariteten med de förtryckta är ett återkommande tema i Axelssons mer renodlat skönlitterära romaner *Långt borta från Nifelheim* (1994) och den mycket uppmärksammade *Aprilhäxan* (1997), som är en brett upplagd, ”magisk-realistisk” skildring av efterkrigstidens svenska ”folkhem” med dess framtidsoptimism och mörka avigsidor. Hösten 2000 utkom Majgull Axelsson med ytterligare en stort anlagd roman, *Slumpvandring*. Handlingen utspelas i trakterna av Hallstavik i Roslagen, en gammal bruksort med nedlagd gruvindustri. I den formellt avancerade romanen *Den jag aldrig var* (2004) står MaryMarie inför valet och kvalet att dra ut sladden på sin mans respirator – eller att inte göra det. Mannen ligger i en sjukhussäng med bruten rygg efter ett bråk där det framkommit att han köpt prostituerade.

I romanen *Is och vatten, vatten och is* från 2008 befinner sig författaren Susanne på isbrytaren Oden som bryter väg genom polarvärldens packis. Ombord utsätts hon för ett anonymt hot, som utlöser traumatiska minnen kring en personlig familjehistoria från 30-talet och framåt, där brist på kärlek och kontaktlöshet går i arv.

När Arvika drabbas av storm och översvämningar tar några tilltufsade människor sin tillflykt undan ovädret på Sallys vägkrog utanför staden. Det är upptakten till romanen *Moderspassion* (2011). I *Jag heter inte Miriam* (2014) får en romsk kvinna berätta sin livshistoria. Hon kom med de vita bussarna från Tyskland till Sverige. Romernas situation i Europa får sin belysning och likaså efterkrigets Sverige. Hennes senaste roman, *Ditt liv och mitt* (2017) är en svidande kritik av hur samhället behandlar de som inte passar in.

Källa: Alex.se